

(свѣтѣва ны и премъдрый Сыраухъ) а не въ рѣцѣтъ на челоуѣцты, за што како е величіето мѣ, тѣи е и милость-та мѣ.“ Само едно нѣщо направи, което е най лесно; падни въ Божитѣ рѣцѣ съ едно истинно, и свършено исповѣданіе; и кога ще отидешъ при Дѣховника, слѣшай, какво трѣва да правишъ.

Отъ Апостолыты Хрістовы двоица прегрѣшихъ много: Іуда, който го предаде за тридесетъ сребренници, и Петръ, който съ отрече отъ него три пѣти. Но отъ двамата единътъ, Петръ съ опрости; поладчи пакъ апостолското достоинство; іавилса пакъ каквото напредъ и пріатель и ученикъ Хрістовъ. Дрѣгѣтъ, Іуда остана непростенъ, той съ обеси, и остави окаанното си тѣло на едно дърво, а дѣшата си предаде на вѣчната мѣжа. Изъ защо Петръ пріе толкова благодать, а пакъ Іуда съ іави толко недостоинъ? Какво трѣбоваше да стори той-зи каѣтникъ, и го не стори? Да ли трѣбоваше да исповѣда грѣха си, и го не направи? Той го исповѣда и каза іавно, че е съгрѣшилъ. Съгрѣшихъ, предъ авъ крѣкъ неповѣннѣю.“Мат. 27, 4. Заедно съ исповѣданіето той плати, даде тридесетъ-тѣ сребренника, които вѣше зелъ за предателството: „и повѣргъ сребренници въ цѣркви ѿ іде.“Ст. 5. Да съ исповѣда нѣкой, и да заплати, не ли ви съ стрѣва, че това е едно свършено, и тѣчно исповѣданіе? Тѣи правите сичкы: такъвъ е обычаѣтъ, и който рече противното, той е отлаженъ отъ черквата и развратникъ; (newтерістѣс) добрѣ, изъ поразмыслете, молъ въ, за дѣтъ нѣща. Едно, че съ тѣмъ Іудины сребренници, онѣи Архыерей, като ги зеухъ, кѣпихъ съ тѣхъ нивата съдѣлническа, и направихъ іа гробица, за да погрѣбватъ тамо странныты. „Въ погребѣніе страннымъ.“ Но не трѣбаше ли да кѣпатъ по-добрѣ едно лозіе, или една нива, за да дава плодъ? Или една къща, за да дава доходъ? Изъ едно мѣсто за да съ роватъ чюжденцты, което нити плодъ дава, нити доходъ, защото нити съ работи, нити съ наемъ съ дава. Отъ това слѣдка таинство, че гдѣто паднѣтъ онѣи сребренници, съ които съ предава Сѣмоническы Хрітосъ, то мѣсто не дава ни плодъ, ни доходъ; не успѣва, не напреднѣва. То става мѣсто злочесто, и не приносъ никоѣ полза онолдѣва, който го има; не гла едно прѣвѣжище, и помощъ на нѣкой чюждецъ: „въ погребѣніе страннымъ.“ Най-послѣ мѣсто пѣсто, и ненаселенно, споредъ псаломското пророчество: „Да вѣдетъ дѣборъ іхъ пѣстъ, и въ